

Uitgebreid CV Stan Rijven (Den Haag, 1949)

Passie voor populaire muziek is al veertig jaar de grondtoon van zijn leven. De bijbehorende melodie verzorgde freelancer Stan Rijven zelf als publicist, programmamaker, spreker, adviseur, historicus en deejay.

Na een wetenschappelijke studie Toerisme in Breda waar hij de eerste popscriptie van Nederland publiceerde (1970)- over 'Kralingen', het Nederlandse Woodstock- studeerde hij Sociale Wetenschappen in Amsterdam. Sinds 1979 verslaat hij de popwereld met betrokken distantie in o.a. dagblad Trouw. Daarnaast publiceerde hij in binnen- en buitenlandse bladen over een breed scala onderwerpen variërend van 'Jeugdcultuur', 'Band Aid' en 'Popfotografie' tot analyses van sterren als Julio Iglesias en, als co-auteur, over Madonna. Naderhand bleek 'Popdossier Madonna' (1987) wereldwijd gezien de eerste serieuze analyse over dit fenomeen te zijn.

Dat alles gebeurde met een even nieuwsgierige als grenzeloze blik.

Voor Rijven representeert popmuziek low en high culture, zowel vitaal vermaak als een cultureel veld dat serieuze aandacht verdient. Zo organiseerde hij het eerste popcongres in Nederland (Paradiso-Amsterdam, 1984), legde mede de basis voor het eerste poparchief ter wereld (Liverpool, 1987) en dat van Nederland (PAN, 1989) en stelde hij de eerste expositie over de Nederlandse pophistorie (Museum- Den Haag, 1991) mede samen. Tussen 1987-'94 was hij als adviseur verbonden aan het kwartaalschrift 'Popular Music' (Cambridge University Press). Ook stond hij als redacteur aan de wieg van 'Wintertijd', het eerste Nederlandse tv-programma waarin pop- en privégeschiedenis samenvloeiden. Sinds 2003 heeft hij zitting in de Adviescommissie Muziek van het Prins Bernhard Cultuurfonds.

Westerse en niet-westerse pop beschouwt Rijven als neven- in plaats van onderschikkend. Ze spiegelen voor hem twee kanten van dezelfde medaille waarmee hij de 20e eeuwse populaire muziek in één groot globaliseringsproces plaatst.

Zo kenden- gelijktijdig met Londen, Den Haag en Parijs- Addis Abeba, Istanbul en Rio in de sixties een even heftige popscene. Havensteden beschouwt hij als cruciale smeltpunten van nieuwe muziekculturen. En "voor vernieuwende hiphop moet je vandaag niet meer in New York maar in Dakar wezen", zo luidt zijn conclusie.

In de jaren '90 pionierde Rijven als programmamaker met vele radio- (Mundial, Radio Mundo) en tv-programma's (Passaat) in de opkomende stroming die 'wereldmuziek' ging heten. Als journalist was hij grondlegger en hoofdredacteur van de muziektijdschriften 'Afrika' (1986/'87) en 'Beyond' (2007/ '08).

De onderliggende discussies bood hij een podium middels de organisatie van Expert Meetings (Amsterdam-1993, 2005, 2006). Daarmee werd Rijven de motor achter een open source netwerk, dat in 2006 uitmondde in de stichting World Music Forum NL.

Clipoog is Rijven's laatste project. Daarin licht hij- aan de hand van clips en filmmateriaal- onderwerpen uit een halve eeuw pophistorie toe zoals '50 jaar Beatles' en '50 jaar Africa Independent'.

Daarnaast bleef Rijven ruim veertig jaar actief als allround deejay die, tegen alle winden in,

een halve eeuw dansmuziek aaneen mixed. Hij draaide op Boekenbals, studenten- en bedrijfsfeesten, en runde twee jaar lang zijn eigen club Ritmundo (1995-'97). Tussen alle dance stromingen in werd zijn exclusieve stijl met het etiket 'eclectic big city cocktail' alsnog een trend.

Rijven vertegenwoordigt in alle toonaarden passie voor muziek die moeilijk onder één noemer te vangen is. Zijn polytone geest maakt hem daarmee tot een veel gevraagd spreker en gastdocent op conservatoria, congressen en universiteiten.